

AQUA STIRI

VOLUMUL 1 / ANUL I / NR. 3
TIRAJ: 400 DE EXEMPLARE

NOIEMBRIE 2009

AQUATIM ÎN DIALOG CU CLIENȚII

ÎNTÂLNIREA CU REPREZENTANȚII ASOCIAȚIILOR DE LOCATARI S-A DESFĂȘURAT SUB SEMNUL PARTENERIATULUI

În data de 12 noiembrie, la Aquatim a avut loc o întâlnire între managementul societății și reprezentanții asociațiilor de proprietari sau locatari din Timișoara. Scopul acestei întâlniri a fost de a oferi participanților posibilitatea să-și exprime sugestiile la adresa companiei și să se adreseze direct conducerii. Totodată, participanții au primit mape cu materiale informative, de interes pentru clienți.

Întâlnirea face parte din strategia societății de comunicare directă cu clienții. Administratorii sau președinții asociațiilor pot fi considerați o interfață strategică de comunicare cu locatarii blocurilor, ei reprezentând interesele a trei sferturi din timișoreni. Aquatim găsește oportun să stabilească o legătură cu clienții și prin acest canal, deviza întâlnirii fiind: „Dorim să deveniți partenerii noștri”. Aceasta a fost ideea de bază, susținută și de directorul general, Ilie Vlaicu, care a moderat discuțiile din cadrul întâlnirii.

Aquatim are în prezent peste 350 000 de consumatori și se estimează ca până la sfârșitul anului numărul acestora să crească la peste 450 000, prin extinderea serviciilor în 35 de localități din județ. Până în anul 2013, societatea a planificat să investească peste 100 milioane de Euro în proiecte cheie pentru modernizarea infrastructurii de apă și de canalizare în Timiș. În aceste condiții, gestionarea relațiilor cu clienții și a imaginii societății devine tot mai importantă.

Canalizarea nu este coș de gunoi

Informațiile prezentate publicului au fost numeroase, începând cu punctele tari și slabe ale serviciului și până la ultimele abordări în îmbunătățirea și diversificarea relațiilor cu clienții. De asemenea, managementul Aquatim a răspuns tuturor solicitărilor sau întrebărilor adresate de clienți, aspectele dezbătute fiind cele ale diferențelor de consum între contoarele de bloc și cele de apartament, facturarea apei meteorice și altele.

Atât conducerea Aquatim, cât și reprezentanții asociațiilor au căzut de acord asupra faptului că una din cauzele problemelor frecvent reclamate, apărute pe sistemul de canalizare este folosirea necorespunzătoare a acestuia. „70% din sesizările pe care le-am primit anul acesta sunt pentru obturări ale racordurilor de canalizare. Oamenii aruncă tot felul de obiecte în canalizare, de la pungi la gunoi menajer. Ne minunăm și noi de obiectele pe care le scoatem”, a declarat Ilie Vlaicu, director

Ilie Vlaicu, director general Aquatim, în dialog cu clienții

12 noiembrie 2009. Întâlnire cu reprezentanții asociațiilor de locatari din Timișoara

general Aquatim. Petru Olariu, președinte al Federației Asociațiilor de Locatari din Timișoara, a subliniat, de asemenea, necesitatea unei campanii de conștientizare și educare a publicului, punctându-și argumentația vizual, cu fotografia unor obiecte scoase din canalizare.

Închiderea apei, anunțată prin SMS și e-mail

În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, a fost prezentat sistemul SMSender, o noutate prin care Aquatim vine direct în contact cu cetățenii, transmițând mesaje scurte, de interes imediat, pe telefoanele mobile. Deocamdată, societatea anunță clienții, ale căror numere de telefon mobil sunt în baza de date, despre ziua și durata întreruperii în furnizarea apei reci la adresele respective. „Când vrem să închidem apa pe o anumită stradă pentru lucrări, anunțăm în presă. Nu toată lumea citește ziarele, nu toți ascultă radioul, oamenii nu reușesc să se informeze, vin acasă de la serviciu și constată că s-a oprit apa. Vrem să alcătuim o bază de date cu numere de telefon și e-mailuri”, a declarat Ilie Vlaicu.

Aquatim contează pe sprijinul asociațiilor pentru completarea bazei de date, acesta fiind și unul din scopurile întâlnirii. „Nu ne propunem să adunăm numerele tuturor consumatorilor, e suficient dacă dintr-un bloc avem telefoanele a doi, trei locatari” a precizat, în încheiere, Ilie Vlaicu.

Sistemul este ușor de folosit, mesajele, de circa 200 de caractere, sunt transmise simultan, cu ajutorul unei aplicații informatice, contactelor extrase din baza de date a companiei. Costurile sunt mici pentru Aquatim și inexistente pentru clienți, rezumându-se la contravaloarea SMS-urilor trimise, la tarifele obișnuite practicate în rețelele de telefonie mobilă. Pe viitor se preconizează să se trimită și înștiințări pentru plata facturilor restante sau citirea contorului de apă.

Clienții din baza de date primesc deja și înștiințări prin e-mail. Pe viitor, mesajele electronice vor include mai multe teme de interes, cum ar fi programele de investiții sau acțiuni ale companiei la nivel de comunitate.

Oana HORTOPAN

Biroul Comunicare și Relații Publice

NE INTERESEAZĂ SĂ AVEM UN FEEDBACK CORECT DE LA CLIENȚII NOȘTRI

La sondajul de opinie realizat de *Metro Media Transilvania* în decembrie 2007, de altfel cel mai recent sondaj publicat pe site-ul Primăriei Timișoara, serviciile de alimentare cu apă și de canalizare și managementul societății Aquatim au ocupat prima poziție între serviciile de utilitate publică – 68% din respondenți apreciind managementul Aquatim ca fiind bun și foarte bun, și peste 80% declarându-se mulțumiți și foarte mulțumiți de serviciile de apă și canalizare.

Sondajele profesionale de opinie reprezintă un reper important, de luat în considerare. Fără a dispune de instrumentele sociologilor, fără a încerca să le luăm locul, suntem preocupați de obținerea unui feedback corect din partea clienților, în ceea ce privește serviciile furnizate.

În ultimii cinci ani, am făcut investiții în valoare de 48 milioane de Euro pentru îmbunătățirea serviciilor, modernizarea rețelelor de apă fiind prioritară în acest sens. Deținem tehnologii avansate la stațiile de tratare a apei, procesele fiind în proporție de peste 80% automatizate, iar distribuția apei fiind monitorizată on-line. Cu toate acestea, suntem conștienți că avem punctele noastre slabe, vechimea conductelor de apă și de canalizare și toate neajunsurile generate de starea rețelelor fiind astfel de exemple.

Dacă ne gândim la îmbunătățirea serviciilor din perspectiva financiară, adică la sumele de bani care trebuie investite pentru ca sistemul să meargă ca pe roate, este clar că, la un moment dat, există limite, dictate de eficiența economică a firmei sau de puterea de suportabilitate a clienților. Este clar că nu vom înlocui toate conductele de apă uzate sau proiectate defectuos, în urmă cu zeci de ani. Nu este fezabil, nu este inteligent din punct de vedere economic.

Există însă perspectiva clientului, observator implicat și direct interesat, perspectivă pe care sunt încredințat că nu o exploatăm încă la întreaga ei capacitate și asupra căreia dorim acum să ne îndreptăm mai mult atenția.

În data de 12 noiembrie am organizat, la sediul societății noastre, o întâlnire cu clienții. O întâlnire care s-a dorit un dialog liber, față în față, în care noi am venit cu noutățile și cu lămuriri la acele întrebări care ne sunt frecvent adresate, și, în același timp, am fost deschiși oricărei discuții generate din partea clienților. Pentru că, înainte de orice, scopul acestei întâlniri a fost să ne îmbunătățim activitatea pe baza informațiilor primite de la clienți. După un feedback corect, putem interveni prompt ajustând sau reparând, după caz.

La întâlnirea din luna noiembrie, participarea a fost mai mică decât estimam. La o discuție similară, de acum doi ani, au fost prezenți peste 80 de administratori de bloc și ne așteptam la o revedere în același număr.

În ciuda participării nu foarte numeroase, consider această întâlnire o reușită, consider că și-a atins scopul, atâta vreme cât am stat față în față, ne-am cunoscut, ne-am spus păsurile, problemele, dificultățile, și, la despărțire, de fiecare parte a rămas o limpezire, o mai bună înțelegere, câte o sclipire, o idee, un zâmbet, o ușă deschisă.

De aceea, vom continua întâlnirile noastre cu clienții, încercând să le dăm periodicitate.

Ilie VLAICU
Director general

LA TIMIȘOARA, CONCURS NAȚIONAL PENTRU DETECȚIA PIERDERILOR DE APĂ

Imagini din timpul probelor de concurs, 2 noiembrie

Loredana Leordean: De ce am avut un concurs național de detecție pierderi la Timișoara și nu altundeva?

Alin Anchidin: La ediția de anul trecut, la Satu-Mare, echipa Aquatim a obținut locul întâi și regula este ca în anul următor câștigătorii să devină gazde. Așa că, anul acesta, am fost noi organizatorii.

L.L.: Cum a fost să organizați un eveniment de așa amploare?

A.A.: Organizarea s-a făcut după modelul concursului precedent, doar că noi am adus ceva mai multă complexitate probelor. Au fost un volum mare de muncă și multe detalii de pus la punct, de la stabilirea regulamentului, până la desfășurarea concursului pe teren. Bineînțeles, nu am făcut toate acestea singuri, noi am asigurat partea de specialitate, iar logistica au susținut-o colegii de la rețele, GIS și alte departamente.

L.L.: În câteva cuvinte, cum a decurs concursul propriu-zis?

A.A.: Concursul s-a desfășurat exclusiv pe teren, în condițiile obișnuite de lucru, pe câteva străzi din Timișoara, în zone clar delimitate. Au fost două etape principale, una de detecție a defectelor care generează pierderi de apă în rețea și una de localizare a traseelor conductelor. Spuneam de complexitatea mai mare a concursului de anul acesta, pentru că la una din probe am impus folosirea unui singur tip de echipament, microfonul de sol. În rest, toate echipele s-au prezentat la concurs cu laboratorul auto propriu, dotat cu aparatura specifică: microfon de sol, corelator, ureche electronică, detector pentru conducte îngropate, și toți participanții au avut la dispoziție maxim 30 de minute pentru finalizarea unei probe. Criteriul de departajare s-a bazat pe acuratețea determinărilor, cu respectarea principiului „cât mai aproape de țintă, cât mai puține încercări”. Pentru a evalua concurenții, noi am făcut săpături la locurile indicate de ei, pentru depistarea defectelor.

L.L.: Cum ați văzut competiția de la Satu-Mare față de cea din Timișoara?

Ion Kiss: La Satu-Mare a fost greu, fiindcă a fost pentru prima dată, nu știam la ce să ne așteptăm. Acum am avut un precedent, ceva la ce să ne raportăm. Totuși, ca organizatori, ne-am lovit de diverse situații, de exemplu alegerea traseelor.

Zece echipe din toată țara s-au întrecut, la începutul lunii noiembrie, la Timișoara, pentru detecția pierderilor din rețeaua publică de alimentare cu apă. Concursul-seminar pentru detecția pierderilor de apă, aflat la a doua ediție națională, a fost organizat de Aquatim și Asociația Română a Apei, Comitetul Teritorial Vest. Au participat echipe de la companiile de apă din Alba Iulia, București, Călărași, Cluj, Constanța, Drobeta Turnu Severin, Piatra Neamț, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare și Târgu-Mureș.

Câștigătoarea ediției 2009 a fost echipa de la Secom S.A., operatorul de apă și canalizare din Drobeta Turnu Severin, deși se poate spune că participarea în sine a adus un câștig tuturor. „A fost o competiție de tip sportiv, de tip maraton, în care există un câștigător și mai mulți participanți care trec linia de sosire. Dumnezeuastră ați fost astăzi cu toții câștigători, fiindcă ați trecut cu toții linia de sosire”, a declarat profesor dr. ing. Anton Anton, membru al comisiei de jurizare, la festivitatea de decernare a premiilor, din 3 noiembrie. Despre ce a însemnat organizarea acestui concurs, dar și ce se întâmplă în activitatea lor obișnuită, am purtat un dialog cu echipa Aquatim de la Compartimentul detecție pierderi.

Totul s-a desfășurat în oraș, într-o zi lucrătoare. A trebuit să identificăm trasee ușor accesibile și apropiate unele de altele, pentru operativitate. Am avut trei tronsoane din rețea, localizate pe trei străzi diferite și zece echipe care s-au deplasat între aceste puncte.

L.L.: Cred că toți cei prezenți la festivitatea de premiere i-au auzit pe domnul Anton Anton spunând că a fost o competiție în care toți au fost câștigători prin simpla participare, și pe domnul Richard Noakes spunând, în glumă, „mulțumim tuturor participanților că au pus umărul și au ajutat Aquatim la depistarea pierderilor din Timișoara”. Cum e să fii sau nu pe primul loc, există un câștig al tuturor?

Augustin Blaga: Diferența dintre a fi sau nu pe primul loc e foarte mică uneori. La noi a fost de câțiva centimetri, la Satu-Mare.

I.K. (zâmbet) Am câștigat din întâmplare.

A.B. (râzând) Nu, nu, noi am știut atunci că vom câștiga de cum s-a dat startul. Dar nu despre asta e vorba. Avem în munca noastră provocări, uneori ne confruntăm cu situații cărora le dăm cu greu de capăt. La concurs, am avut ocazia să vedem dacă și alții au aceleași dificultăți, dacă pot să le depășească. Și dacă da, cum o fac? Asta a fost marele câștig, al tuturor. Să vedem cum lucrează fiecare. Au fost multe discuții între noi, colegii din țară, și după concurs, și în timpul prezentărilor de la seminar.

L.L.: Am văzut în concurs echipe de doi până la cinci oameni. Care este componența optimă a unei echipe, ce face fiecare și, în sfârșit, ce înseamnă pentru voi lucrul în echipă?

I.K.: Trebuie să fie minim trei oameni, unul coboară în cămin, unul lucrează cu aparatele la suprafață, unul supraveghează. Cam asta e formula minimă. La Aquatim, suntem o echipă de patru oameni. Dar toți știm să lucrăm cu toate aparatele.

A.B.: Avem fiecare atuurile noastre, ne completăm. El, de exemplu, este bun la instalații, eu mă pricep mai bine la partea de sunete, și Daniel, colegul nostru care este în concediu, cunoaște bine rețeaua.

A.A.: Detecția pierderilor de apă nu se învață la școală. Ca-n orice meserie, îți trebuie niște abilități, niște cunoștințe, niște experiență. Noi toți am învățat aici, din mers. Eu de patru ani, colegii mei ceva mai dinainte. Ne leagă, ca echipă,

particularitatea muncii noastre, faptul că ne-am format împreună.

a consemnat Loredana **LEORDEAN**
Biroul Comunicare și Relații Publice

Iau pulsul conductelor, așa cum medicul ascultă un pacient

Mi-au explicat, cu idei simple, cum i-am rugat, principiul. Apa care se pierde dintr-o conductă sub presiune produce zgomote specifice, într-o plajă de frecvențe audibile. Prin pereții conductelor, zgomotul este transmis pe distanțe foarte mari, în ambele sensuri. Conductele se ascultă la bransamente, prin punerea unei tije, de exemplu, pe bransament. O ureche antrenată face diferența între o conductă bună și una care pierde apă. Se merge din aproape în aproape, pentru a identifica sursa zgomotului. Aparatele electronice se bazează pe același principiu, dar sunt mai sofisticate. Întâi este urechea, așa știi dacă există sau nu o pierdere de apă. Apoi sunt aparatele, pentru precizie. Apoi e din nou urechea și experiența și cunoașterea terenului, pentru a localiza pierderea.

Locul I anul trecut la Satu-Mare, locul I acum la organizare.
Ion Kiss, Augustin Blaga, Alin Anchidin

INVESTIȚIILE, APROAPE DE FINAL. PASAJELE C.F.R. RECEPȚIONATE ȘI MAGISTRALA ARADULUI-TORONTALULUI, PE ULTIMA SUTĂ DE METRI

Ne apropiem de sfârșitul anului și totodată de sfârșitul sezonului propice lucrărilor de construcții. O serie de lucrări de modernizare a rețelelor de apă și de canalizare din programul de investiții al Aquatim a fost deja finalizată în această perioadă.

Spre exemplu, în luna noiembrie au fost recepționate lucrările de modernizare a pasajelor CFR de la intersecțiile străzilor Circumvalațiunii/Republicii și Popa Șapcă/Aristide Demetriade. Acestea au fost dotate cu stații de pompare automatizate, pentru a preveni inundarea carosabilului la averse puternice. „Investiția a fost finalizată în termen, pasajele au fost recepționate de curând și sunt funcționale”, a declarat Teofil Jurcă, șeful Serviciului Investiții din cadrul Aquatim. **Pompele vor porni automat când debitul apei pluviale este prea mare pentru a fi preluat gravitațional în canalizare. Sistemul a fost proiectat astfel încât să asigure preluarea eficientă la debite de maxim 36 m³/h.**

O lucrare majoră de reabilitare a rețelei de alimen-

tare cu apă potabilă din zona Calea Aradului-Calea Torontalului va fi recepționată în prima săptămână a lunii decembrie. Au fost înlocuiți peste doi km de tronsoane de rețea învechită, din care cea mai mare parte conducte magistrale, cu diametre cuprinse între 600 și 800 mm. Conductele din oțel care au fost înlocuite erau într-o fază avansată de deteriorare, fiind puse în funcțiune în urmă cu peste 40 de ani. În zonele menționate au fost înregistrate anual în jur de 4-5 intervenții majore, care au necesitat întreruperea alimentării cu apă rece în partea de nord a orașului.

„Principalele probleme din sistemul de distribuție le reprezintă conductele din oțel, a căror durată de viață se apropie de sfârșit și care produc avarii. Reînnoirea sistematică, etapizată a tronsoanelor din rețeaua de distribuție a apei potabile constituie un obiectiv important din strategia Aquatim. Prioritizarea lucrărilor se face ținând cont de criteriile tehnico-economice și

sociale. Pentru investiții la rețeaua de apă am alocat, anul acesta, din fonduri proprii, peste 20 milioane de lei. Până la această dată, peste 90 % din lucrările planificate pe anul în curs au fost realizate, urmând ca până la finele lui 2009 să fie recepționate toate. Lucrările de investiții se derulează în baza unor contracte, atribuite prin licitații publice”, a precizat Ilie Vlaicu, director general al Aquatim.

Lungimea totală a conductelor de apă din Timișoara este de peste 600 km, acestea având diametre cuprinse între 100 mm și 1 000 mm. Peste 70% din conducte sunt confecționate din oțel, material cu durată de viață scurtă. Numărul avariilor pe rețea în Timișoara depășește 2 500 pe an. În urma lucrărilor de reabilitare, în rețea sunt montate conducte noi, realizate din materiale performante, cu o durată de viață de peste 50 de ani.

Cristina **BORCA**
Biroul Comunicare și Relații Publice

TEMA LUNII

CALITATEA. CUM O OBȚINEM ȘI CUM O RECUNOAȘTEM

Calitatea este un subiect universal și o alegere ușoară, de vreme ce a doua săptămână a lunii noiembrie este declarată, pe plan european, „săptămâna calității” și, mai mult, în Timișoara, în aceeași perioadă, avem o săptămână a calității, organizată de Asociația Generală a Inginerilor din România, aflată anul acesta la a IX-a ediție.

Între manifestările AGIR dedicate calității în Timișoara, în 11 noiembrie, la sediul Aquatim a avut loc o masă rotundă cu dezbateri pe tema calității apei potabile. Alina Anghelina, biolog, specialist din cadrul laboratorului de calitate a apei, a susținut o expunere cu titlul „Considerații privind calitatea microbiologică a apei potabile din Timișoara”, o prezentare detaliată și fundamentată științific a tipurilor de microorganisme din apă și a pericolelor asociate, precum și a metodelor de analiză pentru identificare acestora.

Dacă în Europa calității îi este dedicată o săptămână pe an, la Aquatim calitatea apei este o preocupare de fiecare zi. „Monitorizăm calitatea apei zilnic, indiferent că e weekend, Crăciun sau orice altă zi de sărbătoare”, a subliniat Alina Anghelina în expunerea metodelor de urmărire a calității apei.

Trei niveluri de control pentru calitatea apei potabile, în Timișoara

Tehnologiile moderne introduse la stațiile de tratare și pe sistemul de distribuție în Timișoara permit urmărirea și controlul calității apei, începând cu procesul de tratare și până la robinetele consumatorilor. Există astfel trei niveluri de control: monitorizarea automată, în timpul procesului tehnologic, la ieșirea din stațiile de tratare și de-a lungul sistemului de distribuție, prin prelevarea și analizarea probelor de apă. „Zilnic, avem alte 4 sau 5 puncte monitorizate, astfel ca să acoperim uniform, tot orașul”, a precizat Alina Anghelina.

La stațiile de tratare se fac peste 200 analize pe zi, iar în rețeaua de distribuție se urmărește calitatea apei la 26 puncte de control. Institutul de Sănătate Publică face, de

asemenea, o monitorizare independentă a calității apei din rețea, în aceleași puncte de control. Toți parametrii de calitate corespund legislației în vigoare.

În căutarea calității

Dicționarul definește calitatea ca pe o însușire, bună sau rea, în sens restrictiv ca pe o caracteristică pozitivă, însușire bună. În acest sens restrictiv, intrat universal în percepție și limbaj, căutăm cu toții calitatea. Se pune problema cum o recunoaștem. De unde știm că un lucru este „de calitate”, care sunt acele însușiri care ne dau măsura și, totodată, asigurarea valorii sale.

Este simplu acolo unde caracteristicile atribuite calității pot fi evaluate prin măsurare. Calitatea apei, este, spre exemplu măsurabilă. Avem parametri de calitate, valori de referință și metode de analiză stabilite prin norme legale. Avem etalonul necesar. Ce se întâmplă însă când nu avem puncte de referință? Cum ni se revelează esența calității, atunci când nu o putem prinde în cifre?

Despre calitate, de la angajați de calitate ai Aquatim

O găsim sau nu o găsim. O căutăm, cu siguranță, în lucrurile cu care ne înconjurăm sau în acele aspecte care, considerăm noi, ne reprezintă. Despre calitate în principiu, din perspectiva consumatorului, dar și a celui implicat într-o activitate din sfera calității, i-am rugat pe câțiva din colegii mei să răspundă întrebărilor: Ce înseamnă „de calitate”? și Ce anume credeți că dă calitate muncii dumneavoastră?

George Buta, inginer, Serviciul Calitate-Mediu:

„Pentru mine, detaliile sunt cele care dau calitatea și atunci când evaluezi un produs sau un serviciu și atunci când îți aduci contribuția la realizarea a ceva, în munca de fiecare zi, de exemplu.”

Alina Anghelina, biolog, Serviciul Calitate-Mediu:

„De calitate este un lucru sau rezultatul unui lucru care are durată lungă de utilizare și care își păstrează însușirile în timp. Calitatea muncii mele constă în faptul că nu fac un lucru decât dacă știu că îl pot face bine, de la început până la final, iar dacă mă implic în ceva, acel *ceva*, indiferent cât de neimportant este pentru alții, pentru mine este foarte serios.”

George Crisia, inginer, șef al Compartimentului calitate și conformitate documente, Serviciul Programe Internaționale:

„Când vorbim de calitate, ne referim la satisfacerea unor nevoi, a unor așteptări referitoare la acel lucru a cărui calitate o apreciem. Dacă vorbim de calitatea a ceea ce facem, a muncii noastre, de exemplu, calitatea trebuie întâi gândită, apoi aplicată, și, în final controlată. Altfel spus, spun ce fac, fac ce spun și totul se scrie.”

Loredana LEORDEAN
Biroul Comunicare și Relații Publice

UN STROP DE ISTORIE

ISTORIA ALIMENTĂRII CU APĂ ȘI A CANALIZĂRII DIN TIMIȘOARA

Continuăm să povestim istoria alimentării cu apă și a canalizării din Timișoara, dezvăluind întâmplări din jurnalul de șantier al Stației de epurare a apelor uzate orașenești, stație pusă oficial în funcțiune la data de 26 octombrie 1912.

Jurnalul de șantier al Stației de epurare este un document cu aproximativ 250 de pagini. A fost descoperit în urmă vreo trei ani, într-o arhivă a Stației de epurare și, prin bunăvoința unor colegi, a fost adus la Biroul comunicare, de unde începe povestea lui modernă. Redactat în limba maghiară într-un limbaj vechi și „de lemn”, cum ar zice specialiștii în comunicare, jurnalul a parcurs mai multe etape de la descoperire încoace: traducere, reproducere după original și crearea tuturor condițiilor de păstrare și conservare.

Jurnalul de șantier al stației de epurare, un dialog permanent între primăria orașului liber crăiesc Timișoara și antreprenor

În jurnal sunt consemnate realizările zilnice și observațiile făcute de coordonatorii lucrărilor de construcții. Jurnalul este, de fapt, un dialog permanent între reprezentanții primăriei orașului liber crăiesc Timișoara și reprezentanții firmei de construcții „Construcții Generale Budapesta” SA. Chiar dacă dialogul se transformă, pe alocuri, într-o dispută, formulele de adresare rămân, pe tot parcursul jurnalului, *onoratului domn* sau *nobilului domn*, iar limita decenței nu este niciodată încălcată.

Dintre actorii principali ai jurnalului aș enumera câțiva mai importanți și anume, din partea beneficiarului, Stan Vidrighin, inginer constructor, coordonatorul lucrărilor, și Antal Tumo, revizor orașenesc, maistru al apelor orașenești din Timișoara, iar din partea antreprenorului, Károly Langer și Károly Kuncz.

Jurnalul începe astfel: „La 18 aprilie 1911 a fost predat

executantului amplasamentul de lucru, cu măsurătorile expuse în figura de mai jos. Lucrările de excavație au fost executate de către primăria orașului până la cotele notate. Semnat Stan Vidrighin...” și se încheie astfel: „Nici până în ziua de azi nu a fost montat peretele de sticlă din sala mașinilor. Prin urmare, dacă până în data de 24 decembrie nu se va lua nicio măsură pentru montarea acestui perete, veți suporta cheltuielile ce comportă această lucrare, care va fi executată de către primărie. 16 decembrie 1912, Timișoara, semnat Stan Vidrighin.” (Scrisoare adresată firmei de construcții).

Condiții grele de lucru în iarna geroasă a anului 1912

Zilnic, la construcția stației au trudit în medie 200 de oameni, majoritatea zilieri. Pe timp de iarnă, numărul acestora a scăzut foarte mult, astfel că, din 14 până în 21 ianuarie 1912, numărul efectiv de muncitori consemnat în jurnal a fost de opt. Datorită iernii foarte geroase, în această perioadă s-au făcut doar lucrări de montaj în așa-numitele săli a mașinilor și a cazanelor. Muncitorii se încălzeau cu patru sobe, care mergeau încontinuu. Pentru că se însera devreme, începând cu 24 ianuarie primăria a pus la dispoziția muncitorilor șase lămpi electrice care erau puse în funcțiune de la ora 16.

Din realizările zilnice consemnate în jurnal am să menționez câteva mai importante, și anume: 30 decembrie 1911 – sosirea primului grup de pompe Worthington, 3 ianuarie 1912 – montarea utilajelor în sala cazanelor, 31 ianuarie 1912 – sosirea celui de-al doilea grup de pompe, 16 iulie 1912 – pornirea pompelor Worthington și efectuarea probelor de funcționare în gol.

În luna iulie, Vidrighin atrage atenția constructorului că întârzierea punerii în funcțiune a stației la data stabilită prin contract atrage după sine penalități, ușor cuantificabile,

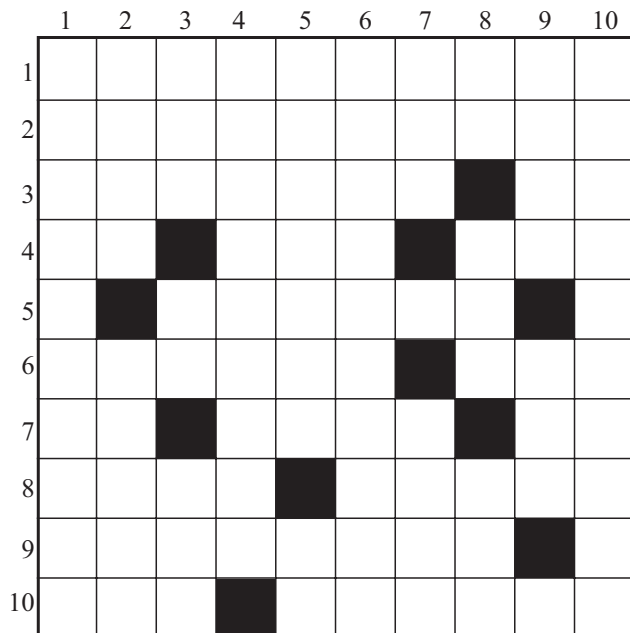

Fotografie din timpul lucrărilor de construcții de la stația de epurare, 1911

și chiar dă câteva exemple: dobânzile cumulate aferente creditelor, funcționarea suplimentară a stației de pompare auxiliare, plăți întârziate către fabricile de utilaje. Vidrighin spune că toate acestea vor fi imputate antreprenorului, în cazul întârzierii lucrărilor. Károly Langer, reprezentantul firmei antreprenorului, consemnează în data de 28 iulie răspunsul la această observație făcută de Vidrighin, și anume că lucrările vor fi terminate cel târziu la data de 30 iulie. Totodată, solicită un termen limită pentru predarea și punerea în funcțiune a stației, dată care, din păcate, nu se regăsește menționată în jurnal. Cert este că, în 22 august, printr-un proces verbal, Károly Langer anunță că au fost încheiate toate lucrările, inclusiv cele de reparații și că părăsește Timișoara. Începând cu această dată, în jurnal mai există doar câteva adnotări, făcute de Vidrighin, și care, probabil, au fost aduse la cunoștința firmei constructoare prin intermediul poștei.

Cristina BORCA

CONFESIUNI... LA O CAFEA

ORIZONTAL

1) Intră în drepturi după moarte. 2) Deținătoarea adevărului absolut. 3) Bețișoare pentru calcul – Durere. 4) Gard fără măsură! – Fuse pe la olteni – A-și lega capul cu o cârpă frumoasă. 5) Ocazie. 6) Scăpați spre opus (pl.) – Dimie. 7) Face față la Iași – Natalia fără Lia – Amănunt înscris fără știre. 8) Pauză între bătăi – Grele de întors. 9) Cuceritoare, în felul ei. 10) Visul unui somn de veci – Admis la o măsură la capacitate.

VERTICAL

1) Comoara din adâncuri. 2) Mănâncă fiare – Verb la modul indicativ. 3) Comună în județul Sălaj – Pete! – Țărâiala de astă-vară. 4) Vedere liberală. 5) Profesoară de clasa întâi – Cete! 6) Indice de productivitate pentru vii. 7) Intră pe la spate la război (pl.) – Fund de ochi. 8) Tragere la ochi! – Lac de mică întindere – Băiet fără dezacord! 9) Lungul drumului – Joc de noapte. 10) Calitate de șiret.

DICTIONAR: SIG, IET, NATA

Petre LĂCĂTUȘU
Departamentul Inginer-Șef

ÎNTRE TEREN ȘI TRIBUNĂ

„Nu cred că există cineva născut să fie jucător de fotbal. E adevărat că te poți naște cu anumite calități și talent, dar nu se poate spune că cineva s-a născut pentru a deveni un as al fotbalului.” – Pele

Așa cum v-am promis din numărul trecut, Arevin cu ultimele informații referitoare la campionatul de minifotbal Aquatim. Vă reamintesc, așadar, că semifinalele s-au disputat între echipele DIS I și Administrativ II și respectiv, Administrativ I și Rețele apă. În finala mică, s-au întâlnit cele două echipe ale administrației centrale, într-un meci dominat de la un capăt la altul de către Administrativ II (12-5) care a reușit în final să ocupe locul 3.

Marea finală, cel mai frumos meci al campionatului, cu multe răsturnări de scor și intrări bărbătești la minge s-a încheiat după executarea loviturilor de la 7 m. Câștigătorii au fost cei de la DIS I, cu scorul de 4-2, reușind astfel să-și păstreze titlul cucerit anul trecut. La finalul meciurilor, rămâne cel mai important fapt că „fotbaliștii Aquatim-iști” s-au felicitat între ei, zâmbetul regăsindu-se pe buzele tuturor, așa cum am sperat la începutul campionatului.

Călin CĂPĂNTALĂ
Serviciul IT-Comunicații

PREGĂTIREA INSTALAȚIILOR DE APĂ ȘI CANALIZARE PENTRU IARNĂ

Se apropie sezonul rece. Orice intervenție la instalațiile de apă este mai dificilă la temperaturi scăzute. De aceea, indiferent că e vorba despre o casă sau un bloc de apartamente, este bine să se țină seama de câteva reguli și recomandări simple de pregătire a instalațiilor pentru perioada de iarnă.

Curățenie generală, verificări și „haine” groase

În ce privește căminele de apometru sau de canalizare, se recomandă curățarea capacelor și a ramelor de praf sau pământ și eventual ungerea acestora cu vaselină sau produse similare. Astfel, în caz de îngheț, acestea vor putea fi manevrate cu ușurință. În cazul în care capacele sunt confecționate din tablă, este indicat, din același motiv, să se pună o folie de plastic sub capac. Este bine să se facă verificarea robinetilor din căminele de apometru care închid traseul dinspre rețeaua interioară. Aceștia trebuie reparați sau înlocuiți, acolo unde este cazul.

Se recomandă, de asemenea, curățarea căminelor de apometru, în interior, de moloz și pământ. Principala

amenințare a instalațiilor de apă este înghețul. Dacă s-a acumulat apă în cămin, aceasta trebuie evacuată. Acolo unde instalațiile sunt expuse, trebuie protejate de îngheț, cu materiale termoizolante.

Fântânile decorative, piscinele, instalațiile de stropit din curți și grădini este preferabil să fie golite pe perioada iernii.

Recomandările pentru rețeaua interioară vizează inspecția armăturilor (vane, robineti). Trebuie văzut dacă acestea pot fi manevrate cu ușurință. Cu această ocazie, se poate verifica și dacă există defecte care generează pierderi în rețeaua interioară. La imobilele cu mai multe nivele vor fi manevrați robinetii de pe coloanele de distribuție, verificați, și, dacă e necesar, înlocuiți.

Toate aceste recomandări sunt simple, ușor de realizat și vă vor scuti, pe timpul iernii, de surprize neplăcute cu instalațiile de apă.

Teodor TOMA
Dispecerat

CÂTE UN PIC

Luna aceasta, administrăm, în picături, informații despre apă. Apă pe Lună, tehnologii revoluționare, criza apei potabile, despre toate acestea, adică noutăți, cunoaștere, curiozități, în cele ce urmează.

Apă pe Lună. În septembrie 2009, oamenii de știință indieni au confirmat pentru prima dată în istoria cercetărilor spațiale, existența apei pe Lună. Autorii primului studiu au folosit datele furnizate de un instrument al NASA, numit „Moon Mineralogy Mapper” sau M3, aflat la bordul Chandrayyan-1, primul satelit indian care a fost plasat pe orbita lunară, în 2008, și care, recent, a încetat să funcționeze. Spectrometrul de ultimă generație de la bordul lui M3 a măsurat reflexia luminii de pe suprafața Lunii, la lungimi de undă în infraroșu, dezvăluind compoziția solului. Întrucât solul Lunii conține oxigen în proporție de circa 45%, specialiștii presupun că hidrogenul ar proveni de la vânturile solare. Potrivit estimărilor, o tonă de sol lunar conține apă în proporție de 25%.

Apă din umiditatea aerului. O soluție de combatere a crizei de apă, spre exemplu în deșert, ar putea fi tehnologia revoluționară bazată complet pe energie regenerabilă, propusă de Institutul de Cercetare Fraunhofer din Stuttgart în colaborare cu compania Logos Innovationen. Revista ScienceDaily prezintă principiul procesului tehnologic care se bazează pe curgerea unei saramuri higroscopice (o soluție salină care absoarbe umiditatea) printr-o unitate sub formă de turn, unde are loc absorbția apei din aer. Amestecul este colectat sub vid într-un rezervor aflat la câțiva metri sub pământ. Încălzirea saramurii diluată de apa absorbită se face folosind energie solară. Vaporii de apă nesărați sunt condensați și circulați apoi gravitațional prin coloane. Saramura reconcentrată este recirculată. Cercetătorii implicați în acest proiect susțin că tehnologia se pretează pentru instalații de diferite dimensiuni, însă, până în

prezent, testele s-au realizat doar la scară de laborator. Rămâne să le urmărim evoluția la scară industrială.

Apa mai scumpă ca petrolul. Din cauza crizei apei potabile, Horst Enzelmüller, președintele consorțiului energetic german Techem AG, a declarat că apa va depăși prețul petrolului în regiunea Golfului Persic, în numai câțiva ani. În acea regiune, criza apei se așteaptă să ajungă la apogeu înainte de anul 2025.

Un strop de sănătate. Foarte multe boli pot fi prevenite și, uneori, chiar vindecate prin creșterea consumului de apă. Durerile de cap, hipertensiunea, artritele, durerile musculare, ulcerul, astmul sau oboseala pot fi prevenite sau controlate mai bine prin reglarea naturală a fluxurilor de lichide din organism. Creierul nostru conține peste 75% apă, iar atunci când detectează o reducere a lichidelor necesare, pornește un sistem de raționalizare a acestora prin producerea de histamine care cauzează durere și oboseală. Două pahare de apă și 20 minute de pauză vor elimina majoritatea durerilor de cap.

Destulă apă pe Terra? Privită din spațiu, planeta este albastră, acoperită în mare parte de apă. Se pare că avem destulă apă, și totuși procentual, apa mărilor și oceanelor reprezintă 97%, 2,1% este înglobată în ghețari și calote polare, iar apa dulce din râuri, lacuri și ape subterane reprezintă doar aproximativ 0,9%. Resursele de apă potabilă de sub 1% reprezintă numai un aspect al problemei. Distribuția inegală a apei pe suprafața globului conduce la probleme de alimentare cu apă în zonele intens populate și cu industrii dezvoltate. La nivel continental, America deține cantitatea cea mai mare de resurse de apă în proporție de 45%, urmată de Asia cu 28%, Europa cu 15,5% și Africa cu 9%.

Aniela POP
Compartimentul Cercetare Tehnologii Noi

Campionat minifotbal Aquatim: locul I și trofeul golgeterului (Florin Sebastian Barbu) au mers la echipa DIS I

AQUATIM

Editor: Loredana LEORDEAN
Secretar redacție: Oana HORTOPAN
Fotograf: Mihai GROZĂVESCU

Date contact:

S.C. Aquatim S.A.

300081 Timișoara, str. Gheorghe Lazăr nr. 11/A
tel.: 0256 201 370, fax: 0256 294 753

www.aquatim.ro